Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie
Wydział Prawa i Administracji

Norbert Krystian Gesek

Streszczenie rozprawy doktorskiej pt. „**Administracyjnoprawna regulacja zawodu rzeczoznawcy majątkowego w Polsce**" napisanej pod kierunkiem dr. hab. Jarosława Dobkowskiego, prof. UWM.

Celem pracy było względnie kompleksowe przeanalizowanie administracyjnoprawnej regulacji zawodu rzeczoznawcy majątkowego w Polsce.

Prawidłowe wykonywanie czynności zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych zabezpiecza jedną z podstawowych wartości konstytucyjnych – prawo własności. Z tego względu istnieje potrzeba sporządzania rzetelnych operatów szacunkowych, a co szczególnie istotne funkcjonowanie określonych procedur ich weryfikacji. Obecna regulacja w tym zakresie wydaje się być niewystarczająca. Ponadto nieprzerwanie trwają dyskusje nad należytym wykonywaniem rzeczoznawstwa majątkowego. W związku z tak zarysowanym celem pracy postawiono tezę, że polskie prawo administracyjne nie stwarza właściwych warunków do prawidłowego wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego na płaszczyźnie wyceny nieruchomości i obrotu gospodarczego.

Praca oparta została przede wszystkim na metodzie dogmatyczno-prawnej i studiach literatury. W pewnym zakresie wykorzystano metodę porównawczo-prawną, co miało miejsce w odniesieniu do zagadnień związanych z modelami wykonywania rzeczoznawstwa majątkowego w innych państwach. W pracy zastosowanie miała również częściowo metoda historyczno-prawna, głównie z uwagi na fakt, że problematyka badawcza ma swoje źródło także w uchylonych regulacjach administracyjnoprawnych. Uzupełniająco wykorzystano metodę prawno-empiryczną.

W Rozdziale I zatytułowanym: Rzeczoznawstwo majątkowe jako przedmiot regulacji administracyjnoprawnej w pierwszym rzędzie skupiono się na wyjaśnieniu genezy rzeczoznawstwa majątkowego w Polsce i na świecie. Ponadto zostały opisane modele wykonywania rzeczoznawstwa majątkowego w reprezentatywnych państwach.

W Rozdziale II noszącym tytuł: Rzeczoznawstwo majątkowe jako zawód omówiono pojęcie zawodu. W polskim prawodawstwie brak jest bowiem legalnej definicji zawodu. W literaturze zaś pojęcie to nie zostało zdefiniowane w sposób jednoznaczny. Poruszono także kwestię tytułu zawodowego. Ponadto zostały omówione akty kwalifikacyjne uprawniające do wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego, rozumiane w teorii prawa administracyjnego jako tzw. rozstrzygnięcie intelektualne.

Rozdział III pt. Rzeczoznawca majątkowy jako członek organizacji zawodowej poświęcono charakterowi członkostwa w organizacji zrzeszającej rzeczoznawców majątkowych i funkcji tych organizacji. Poruszono tematykę udziału organizacji zawodowych w procesach standaryzacyjnych. W końcowej części rozdziału przedstawiona została instytucja kontroli wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego przez wspomniane organizacje, a w tym ocena prawidłowości operatu szacunkowego.

Rzeczoznawca majątkowy jako przedsiębiorca to przedmiot Rozdziału IV**.** W jego treści omówiono formy prawno-organizacyjne wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

W rozdziale V noszącym tytuł: Rzeczoznawca majątkowy jako osoba zatrudniona zbadano sytuację rzeczoznawcy majątkowego jako pracownika urzędu administracji publicznej, Porównano to z sytuacją rzeczoznawcy majątkowego jako pracownika sektora prywatnego. W jednym i drugim przypadku kluczowe pytanie dotyczyło zasad wykonywania pracy pod kierownictwem pracodawcy.

Celem Rozdziału VI o intytulacji: Rzeczoznawca majątkowy jako osoba posiadająca wiadomości specjalne było ukazanie sytuacji prawnej rzeczoznawcy majątkowego jako biegłego w postępowaniu przed sądem, w procedurach administracyjnych i podatkowych oraz kwestia oceny ich opinii przez właściwe organy.

Pracę zwieńczyły wnioski końcowe. W sposób syntetyczny zaprezentowano osiągnięte cele pracy, a także przedstawiono odpowiedzi na pytania określone w problemie badawczym.